

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 25 lutego 2021 r.

DIH-3.707.9.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/10/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr WK.8361.29.2020) Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2020 r., na mocy której przedsiębiorcy Marcinowi Kucharskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „MARMET” Elektronarzędzia Marcin Kucharski w Pyrzycach wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 29 i 30 lipca 2020 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie (zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr WK/U-31/2020 z dnia 29 lipca 2020 r., przeprowadzili kontrolę w punkcie sprzedaży ... w Pyrzycach, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej „stroną”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (WK/Z17/2020) z dnia 9 lipca 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą

o zużytym sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie w dniu 14 lipca 2020 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w dniu kontroli, tj. 29 lipca 2020 r. strona złożyła pisemne oświadczenie (stanowiące załącznik nr 2 do protokołu kontroli), w którym podała, że powierzchnia sklepu, tj. punktu sprzedaży w Pyrzycach ... wynosi 50 m². Od przedsiębiorcy pobrane zostało również oświadczenie (stanowiące załącznik nr 3 do protokołu), zgodnie z którym przedsiębiorca poinformował, że jest mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Na okoliczność stwierdzonych nieprawidłowości stronę przesłuchano w dniu 29 lipca 2020 r., co znajduje potwierdzenie w protokole przesłuchania. Powstałe w trakcie kontroli nieprawidłowości strona tłumaczyła m. in. niedopatrzeniem, jak również tym, że w jej dotychczasowej działalności nie zdarzył się ani jeden przypadek, by klient przy zakupie nowego sprzętu elektrycznego (elektronicznego) przyniósł do oddania zużyty sprzęt. Zapewniła także, że brakujące informacje o zużytym sprzęcie zostaną uzupełnione.

Przedsiębiorca w toku kontroli podjął działania naprawcze i uwidocznił informacje wymagane przepisami ustawy o zużytym sprzęcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256

z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Zachodniopomorski WIIH zawiadomieniem z dnia 30 listopada 2020 r., poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie. Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę, że stronie przysługuje, zgodnie z art. 10 Kpa, prawo do czynnego udziału w postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, jak również wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań. Niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 2 grudnia 2020 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w dniu 2 grudnia 2020 r., za pośrednictwem poczty elektronicznej (e-mail), przesłała pismo - oświadczenie w sprawie kontroli w dniu 29.07.2020 r. i zawiadomienia WK.8361.29.2020. W piśmie tym podała, że zarówno w instrukcji, jak i karcie gwarancyjnej sprzętu, który oferuje do sprzedaży są zamieszczone informacje o zużyтым sprzęcie, gdzie go umieszczać i co z nim robić. Ponadto, podniosła, że nie miała świadomości, że poza obowiązkiem informowania konsumentów o tym, gdzie znajduje się najbliższy punkt przyjmowania tego rodzaju odpadów, ma jeszcze obowiązki umieszczania odrębnej informacji w punkcie sprzedaży. Strona dodała, że wymagane informacje uzupełniła, umieszczając je w punkcie sprzedaży oraz wniosła o umorzenie kary, jak również przyznała się do winy. Przedsiębiorca zwrócił się do organu pierwszej instancji z prośbą o wyjątkowe potraktowanie jego osoby w związku z trwającą pandemią oraz zaznaczył, że uczynił wszystko co było w jego mocy, by poinformować klientów i wszystkich mieszkańców o miejscach składowania odpadów. Do niniejszego pisma przedsiębiorca dołączył dokumentację fotograficzną mającą stanowić potwierdzenie, że brakujące informacje zostały uzupełnione w punkcie sprzedaży który prowadzi.

W dniu 30 grudnia 2020 r. Zachodniopomorski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr WK.8361.29.2020), na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 31 grudnia 2020 r.

W dniu 26 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu (w piśmie z dnia 7 stycznia 2021 r., data wpływu do organu pierwszej instancji: 13 stycznia 2021 r.) wniosła o umorzenie kary pieniężnej oraz przyznała się do winy. Nadmieniła, iż prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą od listopada 2010 r. i w sklepie, który prowadzi

oferuje do sprzedaży różnego rodzaju artykuły metalowe oraz elektronarzędzia. W piśmie tym podała, że zarówno w instrukcji, jak i karcie gwarancyjnej sprzętu, który oferuje do sprzedaży są zamieszczone informacje o zużytym sprzęcie, gdzie go umieszczać i co z nim robić. Ponadto, podniosła, że nie miała świadomości, że poza obowiązkiem informowania konsumentów o tym, gdzie znajduje się najbliższy punkt przyjmowania tego rodzaju odpadów, ma jeszcze obowiązki umieszczania odrębnej informacji w punkcie sprzedaży. Strona dodała, że wymagane informacje uzupełniła, umieszczając je w punkcie sprzedaży. Przedsiębiorca w piśmie odwoławczym zwrócił się z prośbą o wyjątkowe potraktowanie jego osoby w związku z trwającą pandemią (wskazując, że „u niego jest coraz gorzej z handlem”) oraz zaznaczył, że uczynił wszystko co było w jego mocy, by poinformować klientów i wszystkich mieszkańców o miejscach składowania odpadów.

Pismem z dnia 1 lutego 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Zachodniopomorskiego WIIH z dnia 30 grudnia 2020 r. (nr akt: WK.8361.29.2020) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w dniu 9 lutego 2021r. udzieliła telefonicznie odpowiedzi na ww. pismo Prezesa UOKiK z dnia 1 lutego 2021 r., informując, że podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w piśmie odwoławczym. Wniósła o przychylnie rozpatrzenie odwołania i odstąpienie od wymierzenia nałożonej na nią sankcji o charakterze pieniężnym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużyтым sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Zachodniopomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Zachodniopomorskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona w złożonym odwołaniu zwróciła się z wnioskiem o umorzenie kary argumentując, że wykazane w trakcie kontroli uchybienia zostały uzupełnione. W uzasadnieniu przedsiębiorca podał, iż nie wiedział, że poza obowiązkiem informowania konsumentów o najbliższym punkcie przyjmowania odpadów, ma jeszcze obowiązki umieszczania odrębnej informacji w punkcie sprzedaży. Uznał, że nie istnieje konieczność podawania tego rodzaju informacji do wiadomości konsumentów, ponieważ zarówno w instrukcji jak i karcie gwarancyjnej sprzętu, który oferuje do sprzedaży są zamieszczone są wymagane informacje o zużytym sprzęcie, tzn. o tym gdzie go umieszczać i co z nim robić.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, iż stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie istotne kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych informacje w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 tejże ustawy nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie

sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że obowiązkiem przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów. Zatem, niewiedza ze strony przedsiębiorcy, do której się przyznaje, nie może stanowić okoliczności łagodzącej w niniejszej sprawie, tym bardziej, że przedsiębiorca ten prowadzi działalność gospodarczą od dłuższego czasu, tj. od ponad 10 lat. Ponadto, z akt sprawy (w szczególności z: protokołu przesłuchania strony z dnia 29 lipca 2020 r., oświadczenia strony z dnia 2 grudnia 2020 r. oraz pisma odwoławczego z dnia 7 stycznia 2021 r.) można wnioskować, że skoro przedsiębiorca nie dysponował właściwą i należytą z tego zakresu wiedzą mógł od dłuższego czasu naruszać ww. przepisy, nawet nieświadomie, a to z kolei mogło odbywać się ze szkodą dla konsumentów, którzy takiej wiedzy byli pozbawieni. Dopiero kontrola inspektorów Zachodniopomorskiego WIIH ujawniła rzeczywisty obraz nieprawidłowości.

Odnosząc się do wniosku strony o umorzenie kary pieniężnej, Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło na skutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Zachodniopomorskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 14 lipca 2020 r., tj. 15 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednocześnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: *„Kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”*. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał zatem możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przestanki faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli podpisanym przez stronę, bez wnoszenia uwag, w dniu 30 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: WK.8361.29.2020).

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Zachodniopomorski WIIH

zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Przedsiębiorca w odwołaniu podał także, iż w związku z trwającą pandemią przechodzi trudny czas oraz wskazał przy tym na pogarszającą się kondycję finansową firmy którą prowadzi. W związku z tym, wniósł o „*wyjątkowe potraktowanie*” jego osoby.

Odpowiadając na powyższy argument, Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i ich przestrzegania. Podkreślenia wymaga fakt, iż obowiązujące przepisy (w zakresie obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy) o zużytych sprzęcie nie przewidują (poza wspomnianym wyżej art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie) jakichś wyjątków czy odstępstw, bowiem wszystkie podmioty (uczestnicy) obrotu są traktowane na równi prawa, a przepisy w omawianym zakresie zostały skonstruowane w sposób, który nie przewiduje uprzywilejowania bądź ulgowego traktowania. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy, bez wyjątku, który jest dystrybutorem i/lub wprowadzającym sprzęt w rozumieniu tejże ustawy. Co więcej, Prezes UOKiK zaznacza, że stan epidemii nie zwalnia strony, podobnie jak każdego innego uczestnika obrotu, z obowiązków regulacyjnych w omawianym zakresie i nie powinien w tym wypadku stanowić okoliczności łagodzącej.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, oraz właściwie uwzględnił przesłanki wynikające z art. 93 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie. Prezes w całości podziela ustalenia Zachodniopomorskiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) jest karą w wysokości najniższej z możliwych określonych w ustawie (i proporcjonalną wobec zaistniałego naruszenia), przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenia art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie przewiduje karę w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK zauważa, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie, dają możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji (art. 93 ust 4 ww. ustawy), w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od

wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 14 lipca 2020 r. tj. 5 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, jako kontrola prawidłowości wykonywania działalności w zakresie wynikającym z art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien zatem przewidywać konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z tym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Zachodniopomorski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK uznał, że ww. argumenty strony nie znajdują uzasadnienia.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy tutaj podkreślić, że kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy.

Jednocześnie, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Zachodniopomorskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr WK.9361.29.2020)

Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2020 r. (nr akt sprawy: WK.8361.29.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/